

РЕШЕНИЕ

№ 20392

гр. София, 13.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **813** по описа за **2025** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, вр. с чл. 208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на "Билла България" ЕООД,[ЕИК], срещу решение № 5149 от 25.11.2024 г. по НАХД № 8522/2024 г. на Софийски районен съд, НО, 7 състав. С решението е изменено наказателно постановление № 759088-F745151/27.02.2024 г., издадено от началник на отдел "ОД" в ГД "ФК" при ЦУ на НАП, с което на основание чл. 278б, ал. 3 ДОПК, на "Билла България" ЕООД е наложено наказание "имуществена санкция", в размер на 8981,32 лева, за неизпълнено задължение по чл. 127и, ал. 1 ДОПК вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5/29.09.2023 г. на МФ, като санкцията е намалена в размер на 5000лв.

В касационна жалба са наведени доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че в АУАН и НП липсват ясно описание на нарушението, както и на обстоятелствата при които е извършено. Сочи се непосочване на датата и мястото на извършеното нарушение, твърди маловажност на нарушението. Иска се отмяна на решението, както и на НП. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът чрез юрк. Й. в писмени бележки оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, 13 касационен състав като прецени събраните по делото

доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства. С обжалваното решение СРС е изменил наказателно постановление № 759088-F745151/27.02.2024 г., издадено от началник на отдел "ОД" в ГД "ФК" при ЦУ на НАП, с което на основание чл. 278б, ал. 3 ДОПК, на "Билла България ЕООД е наложено наказание "имуществена санкция", в размер на 8981,32 лева, за неизпълнено задължение по чл. 127и, ал. 1 ДОПК вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5/29.09.2023 г на МФ, като санкцията е намалена в размер на 5000лв.

Решението на Районния съд е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Съдът е възприел следната фактическа обстановка: На 22.11.2023г. в 02.25ч. била извършена проверка на фискален контролен пункт ГКПП В.-Д. мост 2 от органи по приходите на транспортно средство марка Форд с рег.№B605A VI с водач Р. В., за което бил съставен протокол. На същата дата в 14.36ч. била извършена проверка на адреса на разтоварване на стоката в [населено място], [община]. Установено било, че транспортното средство превозва стоки с висок фискален риск /СВФР/, движението на превоза започнало в Румъния за България, но не би представен Уникален номер на превоз УНП. Направена била проверка в ИСФК ВОП и проверки в страната с УНП, при което било установено ,че липсват данни за УНП. Бил съставен протокол, АУАН, в който нарушението било квалифицирано по чл. 127и ал.1 от ДОПК. Въз основа на АУАН било издадено и процесното НП.

Описаната фактическа обстановка, СРС е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, прочетени и приети от съда на основание чл. 283 от НПК. Тези доказателства правилно са оценени от въззивния съд като непротиворечиви и взаимно допълващи се.

За да постанови оспореното съдебно решение СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички реквизити на чл. 57 от ЗАНН. Спазени били сроковете по чл. 34 от ЗАНН. В процедурата по издаването им не били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, както се твърди в жалбата. Изложил е мотиви, че по отношение на установената фактическа обстановка правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е правилно.

Съгласно чл. 127и, ал. 1 от ДОПК при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането и на мястото на получаване/разтоварване.

В настоящия случай от събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства безспорно се установява, а и не се оспорва от страните, че касаторът не е изпълнил задължението си по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, като не е декларирано предварително данни за превоз на стоки в висок фискален риск от друга държава-членка на ЕС. Съгласно чл. чл. 278б, ал. 3 от ДОПК, лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за

физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв. В случая размерът на санкцията е коригиран от съда и определен в минимален размер - 5000 лв., предвид стойността на стоката.

Изложените от касатора множество възражения, настоящия касационен състав намира за неоснователни по следните съображения:

Неоснователно е твърдението на касатора, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения – липса на фактическо описание на нарушението. Обратно на твърдяното в касационната жалба както в АУАН, така и в НП се съдържа подробно описание на всички факти и обстоятелства от значение за преценка дали е осъществен фактическият състав на процесното нарушение, съобразно изискванията на чл. 42, т. 4 от ЗАНН. В случая както в АУАН, така и в НП ясно е посочено, че на 22.11.2023 г. в 02.25ч. е извършена проверка на фискален контролен пункт ГКПП В.-Д. мост 2, като на същата дата в 14.36 часа проверяващ екип е посетил адреса на разтоварване на стоката с висок фискален риск. Посочен е вида на стоката, предмет на нарушението, стойността и количеството ѝ, както и изпращач, получател, държава от която се внася на територията на страната, , т. е. всички относими към предмета на делото обстоятелства. Посочени са и нарушената и санкционната норма. Налице е съответствие между описанието на нарушението и посочените норми.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение.

Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

В случая, дружеството е санкционирано за административно нарушение. Нормите на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК и чл. 8, ал. 1 от Наредба Н-5 са напълно ясни. Те въвеждат задължение при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително да декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и да потвърди получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането и на мястото на получаване/разтоварване. Ясни са задълженията на лицата, при нарушение на които ще бъдат санкционирани. Я. е и санкционната норма – 278б, ал. 3 от ДОПК. Т. е, спазено е изискването за законоустановеност на нарушението и наказанието.

Размерът на санкцията за нарушението, също не създава предпоставки за съмнение в непропорционалност. Нормата на чл. 278б от ДОПК, предвижда: "Лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв".

Санкцията е обусловена от стойността на предмета на нарушението. Отделно, в явно маловажни случаи чл. 28 от ЗАНН дава възможност да не се наложи наказание, т. е. административните органи и съдът разполагат с възможност при явно несъответствие на обществената опасност на деянието с предвидената санкция да не я приложат. Няма основание да се приеме, че е налице непропорционалност на санкцията при тези възможности. В същото време, съставът на СРС е обсъдил въпроса с приложението на чл. 28 ЗАНН в конкретния случай. Няма основание, конкретното деяние да се приеме за маловажен случай. Стойността на необявената стока не е незначителна, за да се приеме, че деянието не е застрашило или е застрашило в незначителна

степен охраняваните отношения.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, направеното искане за присъждане на разноски от страна на касатора се явява неоснователно.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН, основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Водим от горното, Административен съд - София град, 13 касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5149 от 25.11.2024 г. по НАХД № 8522/2024 г. на Софийски районен съд, НО, 7 състав

ОСЪЖДА "Билла България" ЕООД,[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 80 лв., представляващи разноски по делото. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: